

[Ragnhild Andersen.]

hovedet ikke har haft møde i år. Det kan ikke være nogen hemmelighed for den højtærede minister, og det kan heller ikke være nogen hemmelighed for den repræsentant, som den højtærede ministers parti har siddende i folkeforsikringskommissionen. Det må være visse politiske partier, som ikke har ønsket møder afholdt; anden forklaring kan jeg ikke se på den side af sagen. Jeg har selv to gange været indkaldt til møder, som er blevet aflyst, og jeg nægter indtil videre at tro på, at det skulle være embedsmændene, der hindrede møder i kommissionen. Men når kommissionen ikke afholder møder, kan man ikke få svar på spørgsmålene, og man kommer ikke videre. Så nytter det ikke, at man har arbejdstøjet på i kommissionen.

Den højtærede minister beder om, at vi ikke sinker dette lovforslag, således at de gamle skal vente på hjælpen. Jeg opfordrer heller ikke til at sinke lovforslagets gang, men til, at man skal tage fat på ophævelsen af forskelsbehandlingen uanset årelange undersøgelser — for det bliver årelange undersøgelser, når man skal finde frem til forskellen i priserne over en vis periode indenfor de forskellige kommune grupper. Jeg opfordrer til, at man går i gang med gennemførelsen af det forslag, mit parti har fremsat, uanset de undersøgelser, der foregår på forskellige områder, for det har længe været fornødent.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen sagde, at jeg ikke skulle citere vælgermøder og løfter. Socialdemokratiet ville fortsat arbejde for folkepension, og det ville give større resultater. Ja, jeg henholder mig kun til, hvad der vitterligt er foregået. Jeg kan oplyse, hvordan den højtærede minister, som forbavsende nok ikke straks erklærer sig villig til at gå ind i en debat om udjævning af forskellen imellem de tre kommune grupper, på møder før valget har været stillet overfor vælgerne, og hvorledes han dér har forholdt sig. Jeg skal tillade mig at bringe et citat fra „Demokraten“ i Aarhus — jeg beder om

den højtærede formands tilladelse — hvori den højtærede minister har redegjort for forslaget om folkepension. Det hedder i „Demokraten“:

„Strøms foredrag hilstes med kraftigt bifald af den usædvanlig store forsamling, og den efterfølgende livlige tale og spørgelyst fra forsamlingen vidnede om, at forslaget bliver ivrigt diskuteret mand og mand imellem, ikke mindst på arbejdspladserne. Hovedtrækket i diskussionen var et krav om en hurtigere gennemførelse af folkeforsikringen, og hertil kunne Strøm kun sige: Giv os magten dertil på valgdagen, og vi vil gennemføre forslaget i dets fulde udstrækning hurtigere, hvis det på nogen måde er muligt.“

Jeg opfordrer på dette grundlag den højtærede minister til at gå ind i en diskussion om det af mig og mit parti fremsatte forslag om ophævelse af forskellen indenfor de tre kommune grupper i renten med tillæg. Det må være det eneste klare svar til de folk derovre i Aabyhøj og mange andre steder, til hvem den højtærede minister har erklæret, at han ville være med så hurtigt som muligt. Det radikale parti har i dag åbnet mulighed for debat om realitetsindrømmelser på dette område, og jeg opfordrer til, at man går videre ad denne vej for at gennemføre de tanker, der er forankret i det forslag, mit parti har fremsat.

Arbejds- og socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, at vi kunne begynde med at tage det første skridt med henblik på en udligning, men i selve det, at der efter forslaget bliver udbetalt det samme beløb over hele landet, ligger der jo en vis udligning.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde, at når vi nu mener at kunne stille 34 mill. kr. til rådighed, er der heller ikke noget at sige til, at det konservative folkeparti har ønsket en begyndende udligning på de områder, der her er tale om, og her vender samtlige ordførere atter tilbage til spørgsmålet om udligning imellem zonerne,